

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 139.

Vydána dne 23. prosince 1922.

Obsah: 369. Smlouva ujednaná mezi Československou republikou a republikou Rakouskou k tomu, aby bylo zamezeno dvojí zdanění pozůstalostí.

369.

Smlouva

ujednaná mezi Československou republikou a republikou Rakouskou k tomu, aby bylo zamezeno dvojí zdanění pozůstalostí.

ČESKOSLOVENSKÁ REPUBLIKA A REPUBLIKA RAKOUSKÁ, přejíce si, aby bylo zamezeno dvojí zdanění pozůstalostí, ujednaly následující smlouvu.

Za tou příčinou byli jmenováni zmocněnci:

Československou republikou odborový přednosta v ministerstvu financí Dr. Alfred Nesveda.

Republikou Rakouskou odborový přednosta ve spolkovém ministerstvu financí Dr. Max Salzer.

Zmocněnci, vyměňivše si své plné moci a shledavše je správnými, dohodli se takto:

Smlouva

mezi Československou republikou a republikou Rakouskou, ujednaná k tomu, aby bylo zamezeno dvojí zdanění pozůstalostí.

Článek 1.

1. Nemovité pozůstalostní jmění po příslušnících toho kterého z obou států jest podrobno dárkám pozůstalostním jen v tom státě, v kterém leží.

2. To platí také o věcech movitých, které jsou příslušenstvím věci nemovité; co má býti

Vertrag

zwischen der Republik Österreich und der Tschechoslovakischen Republik zur Vermeidung der Doppelbesteuerung von Nachlässen.

DIE REPUBLIK ÖSTERREICH UND DIE TSCHOSLOVAKISCHE REPUBLIK haben, von dem Wunsche geleitet, die Doppelbesteuerung von Nachlässen zu vermeiden, den nachstehenden Vertrag geschlossen.

Zu diesem Zwecke wurden als Bevollmächtigte ernannt:

Von Seite der Republik Österreich der Sektionschef im Bundesministerium für Finanzen Dr. Max Salzer.

Von Seite der Tschechoslovakischen Republik der Sektionschef im Finanzministerium Dr. Alfred Nesveda.

Die Bevollmächtigten haben, nachdem sie ihre Vollmachten mitgeteilt und diese als richtig befunden haben, Folgendes vereinbart:

Vertrag

zwischen der Republik Österreich und der Tschechoslovakischen Republik zur Vermeidung der Doppelbesteuerung von Nachlässen.

Artikel 1.

1. Unbewegliches Nachlaßvermögen nach Angehörigen eines der beiden Staaten unterliegt den Verlassenschaftsabgaben nur in dem Staate, in dem es gelegen ist.

2. Dies gilt auch für bewegliche Sachen, die das Zugehör einer unbeweglichen Sache

pokládáno za příslušenství, řídí se zákony toho státu, v kterém jest jmění nemovité. V ostatních směrech se otázka, má-li býti věc pokládána za movitou či nemovitou, řídí zákony toho státu, v kterém věc leží.

3. Používá-li se ustanovení odstavce 1., jsou práva požívací a užívací na věcech nemovitých postavena na roveň jmění nemovitému. Práva, která zatěžují věci nemovitě, a podíly na podniku nebo na jmění pobočného závodu nějakého podniky, není-li podílové právo spojeno s majetnictvím akcií nebo kuksů, jsou podrobeny pozůstalostním dávám jen v tom státě, v kterém věci nemovitě, podnik nebo pobočný závod leží.

Článek 2.

1. Pro pozůstalostní jmění po příslušnicích toho kterého z obou států, jež nelze posuzovati podle ustanovení článku 1., platí tato ustanovení:

a) Toto jmění jest podrobena zásadně pozůstalostním dávám v tom státě, jehož byl zůstavitel v době svého úmrtí státním příslušníkem.

b) Měl-li však zůstavitel v době svého úmrtí bydliště anebo, nebylo-li toho, trvalý pobyt v druhém státě, podrobí se jmění, jež leží v druhém státě, pozůstalostním dávám v tomto státě.

c) Měl-li zůstavitel v době svého úmrtí bydliště v obou státech, jest podrobena pozůstalostní jmění pozůstalostním dávám jen v tom státě, jehož jest zůstavitel státním příslušníkem.

d) Způsob zdanění pozůstalostí po osobách, které by měly státní příslušnost v obou státech, zůstává vyhrazen zvláštní dohodě od případu k případu.

2. Bydliště ve smyslu této smlouvy má někdo tam, kde má byt za takových okolností, které svědčí o jeho úmyslu tento byt trvale podržeti. Trvalý pobyt ve smyslu této smlouvy má někdo tam, kde pobývá za takových okolností, které svědčí o jeho úmyslu prodlévati

bilden; was als Zugehör anzusehen ist, richtet sich nach den Gesetzen des Staates, in dem sich das unbewegliche Vermögen befindet. Im Übrigen sind für die Frage, ob eine Sache als beweglich oder unbeweglich anzusehen ist, die Gesetze des Staates maßgebend, in dem die Sache gelegen ist.

3. Bei Anwendung der Bestimmungen des Absatzes 1 sind Fruchtgenuß und Gebrauchsrechte an unbeweglichen Sachen dem unbeweglichen Vermögen gleichzuhalten. Rechte, die auf unbeweglichen Gütern lasten, und Anteile an einem Unternehmen oder an dem Vermögen einer Zweigniederlassung eines Unternehmens unterliegen, sofern das Anteilsrecht nicht an den Besitz von Aktien oder Kuxen geknüpft ist, den Verlassenschaftsabgaben nur in jenem Staate, in welchem die unbeweglichen Güter, das Unternehmen oder die Zweigniederlassung gelegen sind.

Artikel 2.

1. Hinsichtlich des nicht nach Artikel 1 zu behandelnden Nachlaßvermögens nach Angehörigen eines der beiden Staaten gelten folgende Bestimmungen:

a) Dieses Nachlaßvermögen unterliegt grundsätzlich den Verlassenschaftsabgaben in dem Staate, dem der Erblasser zur Zeit seines Todes als Staatsbürger angehörte.

b) Hatte jedoch der Erblasser zur Zeit seines Todes in dem anderen Staate seinen Wohnsitz oder in Ermangelung eines solchen seinen dauernden Aufenthalt, so ist in diesem Staate das daselbst befindliche Nachlaßvermögen den Verlassenschaftsabgaben zu unterziehen.

c) Hatte der Erblasser zur Zeit seines Todes in beiden Staaten seinen Wohnsitz, so unterliegt das Nachlaßvermögen den Verlassenschaftsabgaben nur in jenem Staate, dessen Staatsangehörigkeit der Erblasser besitzt.

d) Die Behandlung von Nachlässen nach Personen, die in beiden Staaten die Staatsangehörigkeit besitzen, bleibt einer besonderen Vereinbarung von Fall zu Fall vorbehalten.

2. Einen Wohnsitz im Sinne dieses Vertrages hat jemand dort, wo er eine Wohnung unter Umständen inne hat, die auf die Absicht schließen lassen, sie dauernd beizubehalten. Einen dauernden Aufenthalt im Sinne dieses Vertrages hat jemand dort, wo

v tomto místě nebo v této zemi nikoli jen přechodně.

Článek 3.

1. Používá-li se ustanovení článku 1. a 2., má se o odkazech, které se netýkají určitého předmětu nebo práv na takovém předmětu, za to, jako by měly býti zapraveny nejprve ze jmění označeného v článku 2. (podle okolností podle poměru majetkových podstat podrobených pozůstalostním dávkám v obou státech) a jen co do zbytku, tímto jměním nekrytého, ze jmění, jež se řídí článkem 1.

2. Při tom se, nachází-li se pozůstalostní jmění druhu, označeného v článku 1., v každém z obou států, rozdělí odkazy podle poměrů těchto majetkových podstat.

Článek 4.

1. K dluhům a břemenům, které vážnou na určitém pozůstalostním předmětu podle práva toho státu, kde předmět jest, tak výlučně, že se pro ně na ostatní pozůstalost sáhnouti nesmí, přihlíží se jen při vyměrování pozůstalostních dávek z této části pozůstalostního jmění.

2. Nevážnou-li dluhy nebo břemena podle práva toho státu, na jehož území jest zatížený předmět, tak výlučně, jak jest v odstavci 1. naznačeno, sráží se zbytek dluhu, který není krytý hodnotou zavazeneho předmětu, z ostatního pozůstalostního jmění; to platí zejména tehdy, byl-li tu vedle věcného ručení také osobní dlužnický závazek zůstavitelův.

3. Jinaké dluhy se srážejí nejprve ze jmění označeného v článku 2. a jen případný nekrytý zbytek se počítá při vyměření pozůstalostních dávek za srážku ze jmění ostatního; při tom se, je-li jmění ke krytí určené podrobeno dávkou dílem ve státě jednom a dílem ve státě druhém (článek 1. nebo 2.), používá obdobně ustanovení článku 3. o poměrném způsobu dělení.

er sich unter Umständen aufhält, die auf die Absicht schließen lassen, in diesem Orte oder in diesem Lande nicht nur vorübergehend zu verweilen.

Artikel 3.

1. Bei Anwendung der Bestimmungen der Artikel 1 und 2 werden Vermächtnisse, die nicht einen bestimmten Gegenstand oder Rechte an einem solchen betreffen, so behandelt, als ob sie zunächst aus dem in Artikel 2 bezeichneten Vermögen (allenfalls nach Verhältnis der in den beiden Staaten den Verlassenschaftsabgaben zu unterziehenden Vermögensmassen) und nur hinsichtlich eines durch dieses Vermögen nicht gedeckten Restes aus dem nach Artikel 1 zu behandelnden Vermögen zu entrichten wären.

2. Hierbei sind in dem Falle, daß sich Nachlaßvermögen der im Artikel 1 bezeichneten Art in jedem der beiden Staatsgebiete befindet, die Vermächtnisse nach Verhältnis dieser Vermögensmassen aufzuteilen.

Artikel 4.

1. Schulden und Lasten, die auf einem bestimmten Nachlaßgegenstande nach dem Rechte des Staates, in dem sich der Gegenstand befindet, dergestalt ausschließlich haften, daß für sie der übrige Nachlaß nicht in Anspruch genommen werden kann, sind nur bei Bemessung der Verlassenschaftsabgaben von diesem Teile des Nachlaßvermögens zu berücksichtigen.

2. Ist die Haftung für die Schuld oder Last nach dem Rechte des Staates, in dessen Gebiet sich der belastete Gegenstand befindet, nicht auf die im Absätze 1 bezeichnete Art eingeschränkt, so ist der durch den Wert des haftenden Gegenstandes nicht gedeckte Teil der Schuld bei dem übrigen Nachlaßvermögen als Abzugspost zu veranschlagen; dies gilt insbesondere dann, wenn neben der sachlichen Haftung auch eine persönliche Schuldverpflichtung des Erblassers bestanden hat.

3. Sonstige Schulden sind zunächst von dem im Artikel 2 angeführten Vermögen abzuziehen und nur ein etwa unbedeckt gebliebener Teil bei der Bemessung der Verlassenschaftsabgaben von dem übrigen Nachlasse als Abzugspost in Anschlag zu bringen; hierbei ist, soweit das als Deckung dienende Vermögen teilweise in dem einen, teilweise in dem anderen Staatsgebiete der Abgabe unterliegt (Artikel 1 oder 2), die Bestimmung des Artikels 3 in Betreff der verhältnismäßigen Aufteilung sinngemäß anzuwenden.

Článek 5.

Pozůstalostními dávkami ve smyslu této smlouvy se rozumějí všechny dávky, které se vybírají podle ustanovení poplatkového práva v obou státech platného nebo podle ustanovení, která na jejich místo nastoupila nebo nastoupí, z majetkových převodů pro smrt. Pausální poplatek za projednání pozůstalosti a kolek z posledního pořízení pod ustanovení této smlouvy nenáležejí.

Článek 6.

Obě smluvní strany budou si při vyšetřování vyměřovacích základů pro dávky, jichž se tato smlouva týká, jakož i v doručování poskytovatí vzájemnou pomoc. Dohodnutí o podrobnějším způsobu provádění se vyhrazuje výměně not obou vlád.

Článek 7.

1. Ustanovení článku 1. až 6. této smlouvy se vztahují na všechny pozůstalosti, při kterých vznikl dědický nápad po 31. říjnu 1918.

2. Pokud nejsou při počátku účinnosti této smlouvy předepsané dávky pozůstalostní ještě pravoplatné, upraví se jejich výměra z povinnosti úřední. Jinak se upraví jejich výměra jen tehdy, zažádá-li o to strana dávkou povinná do tří let od počátku účinnosti této smlouvy.

Článek 8.

1. Při dědických nápadech před 1. listopadem 1918 náleží poplatek z pozůstalosti, jestliže byl platební rozkaz v této době již doručen poplatníkovi, tomu státu, na jehož území má sídlo úřad, u něhož se má podle platebního rozkazu poplatek zaplatiti. Přírážky k dědickým poplatkům, předepsané z takových pozůstalostí, nebudou příkazovány fondům druhého státu.

2. V jiných případech, na něž nelze použiti ustanovení odstavce 1., jsou podrobeny pozůstalosti, které napadly před 1. listopadem 1918, dědickým poplatkům zásadně v tom státě, na jehož území má sídlo úřad, který podle ustanovení, platných v době nápadu dě-

Artikel 5.

Unter Verlassenschaftsabgaben im Sinne dieses Vertrages sind alle Abgaben zu verstehen, die nach den in den beiden Staaten geltenden gebührenrechtlichen Bestimmungen oder nach den an ihre Stelle getretenen oder etwa künftig tretenden Vorschriften für Vermögensübertragungen von Todes wegen eingehoben werden. Die Pauschalgebühr für die Verlassenschaftsabhandlung und der Testamentsstempel fallen nicht unter die Bestimmungen dieses Vertrages.

Artikel 6.

Die beiden vertragschließenden Teile werden sich bei der Ermittlung der Bemessungsgrundlagen für die den Gegenstand dieses Vertrages bildenden Abgaben, sowie bei der Vornahme von Zustellungen gegenseitig Hilfe leisten. Die Einigung über die nähere Art der Durchführung wird einem Notenwechsel der beiden Regierungen vorbehalten.

Artikel 7.

1. Die Artikel 1 bis 6 dieses Vertrages finden auf alle Nachlässe Anwendung, hinsichtlich welcher der Erbanfall nach dem 31. Oktober 1918 eingetreten ist.

2. Insoferne im Zeitpunkte des Inkrafttretens dieses Vertrages die Vorschreibung der Verlassenschaftsabgaben noch nicht rechtskräftig ist, hat die entsprechende Richtigstellung der Bemessung von Amts wegen zu erfolgen. Andernfalls hat die Richtigstellung nur dann stattzufinden, wenn die Partei darum binnen 3 Jahren nach dem Inkrafttreten dieses Vertrages ansucht.

Artikel 8.

1. Die Gebühren von Nachlässen, hinsichtlich welcher der Erbanfall vor dem 1. November 1918 eingetreten ist, kommen, insoferne der betreffende Zahlungsauftrag in diesem Zeitpunkte dem Gebührenpflichtigen bereits zugestellt war, jenem Staate zu, in dessen Gebiete das im Zahlungsauftrage als Einzahlungsstelle bezeichnete Amt seinen Sitz hat. Eine Überweisung der von solchen Nachlässen vorgeschriebenen Erbgebührensuschläge an Fonds des anderen Staates findet nicht statt.

2. In anderen als den im Absatze 1 bezeichneten Fällen unterliegen die vor dem 1. November 1918 angefallenen Nachlässe grundsätzlich den Erbgebühren in dem Staate, in dessen Gebiete jenes Amt seinen Sitz hat, welches nach den zur Zeit des Erbanfalles be-

dického, byl příslušný k měření dědického poplatku.

3. Bylo-li však v době dědického nápadu movité nebo nemovité jmění na nynějším území druhého smluvního státu, má tento druhý stát právo podrobiti toto jmění pozůstalostním dávám; při tom platí pro řešení otázky, na kterém území leží věc, ona ustanovení o dědických poplatcích, která na dotyčném území platila v době dědického nápadu.

4. Byly-li nebo budou-li z pozůstalostního jmění poměřeny pozůstalostní dávky i podle ustanovení odstavce 2. i podle ustanovení odstavce 3., odepíše se nebo vrátí se, byla-li zaplácena, dávka, vyměřená podle odstavce 2., jestliže strana o to zažádá a prokáže, že dávka, předepsaná v druhém státě, jest pravoplatnou. Žádost třeba podati nejdéle do tří let od počátku účinnosti této smlouvy.

Článek 9.

1. Tato smlouva, která sepsána byla v československém a německém prvopise, budiž ratifikována a ratifikační listiny buďtež pokud možno nejdříve v Praze vyměněny. Tato smlouva nabývá účinnosti dnem ratifikace a potrvá v platnosti potud, pokud nebude jednou ze smluvních stran nejpozději 6 měsíců před uplynutím kalendářního roku vypovězena. Při včasné výpovědi pozbývá smlouva účinnosti uplynutím tohoto kalendářního roku pro všechny pozůstalosti, při kterých vznikl dědický nápad po uplynutí tohoto kalendářního roku.

2. Oba texty smlouvy jsou autentické. Ratifikovaná smlouva bude uveřejněna v každém z obou států v úřední sbírce zákonů v obou autentických textech.

Na důkaz toho zmocněnci obou států tuto smlouvu podepsali a pečeti opatřili.

Ve Vídni, dne 11. února 1922.

Za Československou republiku:
Dr. Alfred Nesveda.

(L. S.)

standenen Vorschriften zur Gebührenbemessung berufen war.

3. Insoferne sich jedoch zur Zeit des Erbanfalles bewegliches oder unbewegliches Vermögen in dem jetzigen Gebiete des anderen vertragschließenden Staates befunden hat, ist dieser Staat berechtigt, dieses Vermögen den Verlassenschaftsabgaben zu unterziehen; hierbei gelten für die Frage, auf welchem Gebiete eine Sache gelegen ist, diejenigen erbgewährrechtlichen Vorschriften, die in dem betreffenden Gebiete zur Zeit des Erbanfalles bestanden.

4. Wenn hinsichtlich eines Nachlassvermögens die Bemessung der Verlassenschaftsabgaben sowohl nach den Bestimmungen des Absatzes 2 als auch nach denen des Absatzes 3 stattfand oder stattfindet, ist die nach Absatz 2 bemessene Abgabe abzuschreiben oder im Falle der bereits erfolgten Einzahlung rückzuergeben, wenn die Partei darum ansucht und nachweist, daß die in dem anderen Staate bemessene Abgabe in Rechtskraft erwachsen ist. Das Ansuchen ist längstens binnen 3 Jahren nach Inkrafttreten dieses Vertrages zu stellen.

Artikel 9.

1. Dieser Vertrag, welcher in deutscher und čechoslovakischer Urschrift ausgefertigt ist, soll ratifiziert und die Ratifikationsurkunden sollen baldmöglichst in Prag ausgetauscht werden. Er tritt mit dem Tage der Ratifikation in Kraft und soll so lang in Geltung bleiben, als er nicht von einem der vertragschließenden Teile spätestens 6 Monate vor Ablauf eines Kalenderjahres gekündigt wird. Im Falle rechtzeitiger Kündigung verliert der Vertrag mit dem Ablaufe dieses Kalenderjahres seine Wirksamkeit für alle Nachlässe, hinsichtlich welcher der Erbanfall nach Ablauf des Kalenderjahres eintritt.

2. Beide Texte des Vertrages sind authentisch. Der ratifizierte Vertrag wird in jedem der beiden Staaten in der amtlichen Gesetzsammlung in beiden authentischen Texten veröffentlicht werden.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten beider Staaten den Vertrag unterfertigt und mit Siegeln versehen.

Wien, am 11. Februar 1922.

Für die Republik Österreich:
Dr. Max Salzer.

(L. S.)

Závěrečný protokol.

Při podpisu smlouvy sjednané dnes mezi Československou republikou a republikou Rakouskou k tomu, aby bylo zamezeno dvojí zdanění pozůstalostí, učinili podepsaní zmocněnci tato souhlasná prohlášení, která jsou integrující částí smlouvy:

I. Kdyby snad v budoucnosti v tom kterém z obou smluvních států bylo zavedeno podobné právní zařízení pozemkového dluhu, jak jest již v Německé říši, jsou obě smluvní strany již nyní shodny v tom, že také takové pozemkové dluhy budou počítány k právům, která zatěžují nemovitě věci a o nichž jest v článku 1., odstavci 3., smlouvy zmínka.

II. Jestliže podle nynější smlouvy nějaká pozůstalost není v území pouze jednoho z obou smluvních států podrobena pozůstalostním poplatkům, řídí se sazba dávek pozůstalostních jen hodnotou toho pozůstalostního jmění, které jest podrobeno těmto dávkám v dotyčném státě.

Ve Vídni, dne 11. února 1922.

Za Československou republiku:
Dr. Alfred Nesveda.

(L. S.)

Schlußprotokoll.

Bei Unterfertigung des am heutigen Tage zwischen der Republik Österreich und der Tschechoslowakischen Republik abgeschlossenen Vertrages zur Vermeidung der Doppelbesteuerung von Nachlässen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten folgende übereinstimmenden Erklärungen abgegeben, welche einen integrierenden Bestandteil dieses Vertrages bilden:

I. Falls künftig in einem der beiden vertragschließenden Staaten die im Deutschen Reiche bereits bestehende Rechtseinrichtung der Grundschuld eingeführt werden sollte, sind die vertragschließenden Teile schon jetzt einverstanden, daß auch die Grundschulden zu den im Artikel 1, Absatz 3, des Vertrages angeführten Rechten gezahlt werden, die auf unbeweglichen Gütern lasten.

II. Wenn in Gemäßheit des gegenwärtigen Vertrages ein Nachlaß nicht ausschließlich im Gebiete eines der beiden vertragschließenden Staaten den Verlassenschaftsabgaben zu unterziehen ist, soll bei Bestimmung des Satzes der zu entrichtenden Verlassenschaftsabgaben nur der Wert des in dem betreffenden Staate diesen Abgaben unterliegenden Nachlaßvermögens maßgebend sein.

Wien, am 11. Februar 1922.

Für die Republik Österreich:
Dr. Max Salzer.

(L. S.)

Tato smlouva vyhláší se s podotknutím, že se jí dostalo vládního schválení ve schůzi ministerské rady dne 30. května 1922. Smlouva byla ratifikována listinou ze dne 24. července 1922, podepsanou presidentem republiky Československé a ministrem zahraničních věcí. Výměna ratifikačních listin provedena byla dne 4. listopadu 1922 v Praze, čímž smlouva nabyla mezinárodní působnosti.

Dr. Beneš v. r.